

Suvestinė redakcija nuo 2022-09-01

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2006, Nr. [24-818](#), i. k. 1062250ISAK000V-130

Nauja redakcija nuo 2020-11-11:

Nr. [V-2571](#), 2020-11-10, paskelbta TAR 2020-11-10, i. k. 2020-23577

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

ĮSAKYMAS

**DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 89:2020 „GYDYTOJAS ALERGOLOGAS
IR KLINIKINIS IMUNOLOGAS“ PATVIRTINIMO**

2006 m. vasario 15 d. Nr. V-130

Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi:

1. T v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 89:2020 „Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas“ (pridedama).
2. P a v e d u įsakymo vykdymą kontroliuoti viceministrui pagal veiklos sritį.

SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

ŽILVINAS PADAIGA

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos
sveikatos apsaugos ministro
2000 m. lapkričio 9 d.
įsakymu Nr. 668
(Lietuvos Respublikos
sveikatos apsaugos ministro
2020 m. lapkričio 10 d.
įsakymo Nr. V-2571
redakcija)

LIETUVOS MEDICINOS NORMA MN 89:2020 GYDYTOJAS ALERGOLOGAS IR KLINIKINIS IMUNOLOGAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos medicinos norma MN 89:2020 „Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas“ (toliau – Lietuvos medicinos norma) nustato gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo veiklos sritis, teises, pareigas ir kompetenciją.

2. Lietuvos medicinos norma privaloma gydytojams alergologams ir klinikiams imunologams, dirbantiems Lietuvos Respublikoje, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų kvalifikaciją bei kontroliuojančioms jų veiklą.

3. Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos ir jų apibrėžtys:

3.1. **Alergologija ir klinikinė imunologija** – medicinos mokslo šaka, kurios tyrimo objektas yra imuninės sistemos anatomija ir fiziologija, alerginių ir imuninių reakcijų sukeltų ligų bei sveikatos sutrikimų bei jų komplikacijų profilaktika, diagnostika, gydymas ir medicininė reabilitacija.

3.2. **Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas** – medicinos gydytojas, įgijęs gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo profesinę kvalifikaciją.

3.3. **Gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo praktika** – gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir Lietuvos medicinos normoje bei kituose jo praktiką reguliuojančiuose teisės aktuose nustatytą kompetenciją atliekama asmens sveikatos priežiūra, apimanti alerginių ir imuninės sistemos ligų ir sveikatos sutrikimų profilaktiką, diagnostiką, gydymą ir medicininę reabilitaciją.

3.4. Kitos Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos kituose asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

4. Gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo profesinę kvalifikaciją įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir alergologijos ir klinikinės imunologijos rezidentūrą. Užsienyje įgyta gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo profesinę kvalifikaciją pripažįstama Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių profesinių kvalifikacijų pripažinimą, nustatyta tvarka.

5. Teisę verstis gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymo ir Lietuvos medicinos normos nustatyta tvarka įgijęs gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo profesinę kvalifikaciją ir turintis galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo profesinę kvalifikaciją.

6. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas verčiasi gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo praktika Lietuvos Respublikoje tik asmens sveikatos priežiūros įstaigoje, turinčioje galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją, suteikiančią teisę teikti alergologijos ir klinikinės imunologijos paslaugas ir (ar) kitas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurias pagal

teisės aktų, reguliuojančių asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, reikalavimus kartu su kitais asmens sveikatos priežiūros specialistais turi teikti gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas.

7. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas Lietuvos medicinos normos 6 punkte nurodytose asmens sveikatos priežiūros įstaigose alergologijos ir klinikinės imunologijos paslaugas teikia suaugusiems pacientams.

Punkto pakeitimai:

Nr. [V-2571](#), 2020-11-10, paskelbta TAR 2020-11-10, i. k. 2020-23577

8. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su sveikatos priežiūros ir kitais specialistais.

9. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas vadovaujasi asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką ir asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiais teisės aktais, Lietuvos medicinos norma, asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis ir savo pareigybės aprašymu.

II SKYRIUS TEISĖS

10. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas turi teisę:

10.1. verstis gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo praktika teisės aktų, reguliuojančių asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, nustatyta tvarka;

10.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 8 d. įsakymo Nr. 112 „Dėl Receptų rašymo ir vaistinių preparatų, medicinos priemonių (medicinos prietaisų) ir kompensuojamųjų medicinos pagalbos priemonių išdavimo (pardavimo) vaistinėse gyventojams ir popierinių receptų saugojimo, išdavus (pardavus) vaistinius preparatus, medicinos priemones (medicinos prietaisus) ir kompensuojamąsias medicinos pagalbos priemones vaistinėje, taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

10.3. išduoti medicininius ar sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

10.4. pagal kompetenciją konsultuoti pacientus, fizinius ir juridinius asmenis;

10.5. atsisakyti teikti sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

10.6. nustatyti asmens mirties faktą Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymo nustatyta tvarka;

10.7. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus Lietuvos Respublikos teisės aktų, reguliuojančių asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, nustatyta tvarka;

10.8. tvarkyti paciento asmens duomenis, įskaitant sveikatos duomenis, vykdant Lietuvos medicinos normoje nurodytą veiklą, Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių pacientų asmens duomenų tvarkymą, nustatyta tvarka;

10.9. gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas turi ir kitų teisių, nustatytų kituose Lietuvos Respublikos teisės aktuose, reglamentuojančiuose asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką.

III SKYRIUS PAREIGOS

11. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas privalo:

11.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;

11.2. pagal savo kompetenciją, nurodytą Lietuvos medicinos normoje, ir asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje verčiasi gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo praktika, licenciją kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti ligas ir sveikatos sutrikimus, rekomenduoti ir dalyvauti organizuojant ligų ir sveikatos sutrikimų profilaktikos priemones bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

11.3. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultuotis ir (ar) gydytis pas atitinkamos srities asmens sveikatos priežiūros specialistą;

11.4. bendradarbiauti su sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, dalyvaujančiais atliekant tyrimo, diagnostikos ir gydymo veiksmus;

11.5. propaguoti sveiką gyvenseną, ligų profilaktikos ir sveikatos tausojimo bei ugdymo priemones;

11.6. turėti spaudą, kurio numeris suteikiamas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymo Nr. V-1 „Dėl Specialisto spaudo numerio suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

11.7. pagal kompetenciją vykdyti privalomasias sveikatos programas;

11.8. laikytis profesinės etikos principų, gerbti paciento teises ir jų nepažeisti, saugoti profesinę paslaptį ir visą informaciją apie pacientą laikyti konfidencialia; kitiems asmenims ši informacija gali būti atskleista Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytais pagrindais ir tvarka;

11.9. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

11.10. laikytis licencijuojamos sveikatos priežiūros specialisto veiklos sąlygų;

11.11. tvarkyti gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo praktikos dokumentus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

11.12. paaiškinti gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo praktikos aplinkybes Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų ir kitų kontroliuojančių institucijų prašymu;

11.13. taikyti Lietuvos Respublikoje tik medicinos mokslo ir praktikos įrodymais pagrįstus, saugius tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis;

11.14. naudoti tik teisės aktų, reguliuojančių medicinos priemonių (prietaisų) naudojimą, reikalavimus atitinkančias medicinos priemones (prietaisus), išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis. Užtikrinti, kad medicinos priemonės (prietaisai) būtų naudojamos šiame papunktyje nurodytų teisės aktų nustatyta tvarka ir vadovaujantis gamintojų su medicinos priemone (prietaisu) pateikiama informacija;

11.15. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką, nustatytas pareigas.

IV SKYRIUS KOMPETENCIJA

12. Gydytojo alergologo ir klinikinio imunologo profesinę kompetenciją sudaro žinios, gebėjimai ir įgūdžiai, kuriuos jis įgyja baigęs alergologijos ir klinikinės imunologijos rezidentūrą, dirbdamas gydytoju alergologu ir klinikiu imunologu bei nuolat tobulindamas kvalifikaciją ir domėdamasis medicinos mokslo ir praktikos pažanga.

13. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas turi žinoti:

13.1. dokumentų rengimo, tvarkymo ir apskaitos pagrindus;

13.2. medicinos statistikos pagrindus;

13.3. sveikatos draudimo pagrindus;

13.4. sveikatos teisės pagrindus;

13.5. asmens duomenų apsaugos principus;

13.6. naudojimosi informacinėmis ir ryšio technologijomis būdus, mokėti jomis naudotis.

14. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas turi išmanyti:
 - 14.1. saugos darbe reikalavimus;
 - 14.2. medicinos etikos ir deontologijos principus;
 - 14.3. bendruosius sveikatos priežiūros organizavimo principus;
 - 14.4. pagrindinius slaugos reikalavimus;
 - 14.5. bendruosius alergologijos ir klinikinės imunologijos pagalbos organizavimo principus;
 - 14.6. vidaus ligų diagnostikos ir gydymo principus;
 - 14.7. bendruosius žmogaus fizinės ir psichikos raidos etapus bei ypatybes, šeimos psichologijos pagrindus, sveiko žmogaus ir ligonio psichologijos pagrindus, imuninės sistemos organų vystymosi ypatumus, diagnostikos ir gydymo ypatumus, pacientų ištyrimo specifikos, alerginių ir imuninės sistemos ligų ir sveikatos sutrikimų diagnostikos ir gydymo principus;
 - 14.8. sergančiųjų alerginėmis ligomis dietinės mitybos, hipoalerginių ir amino rūgščių mišinių skyrimo, kūdikių žindančių moterų dietos ypatumus;
 - 14.9. imuninės sistemos struktūrą, imuninio atsako mechanizmus bei ypatybes;
 - 14.10. alerginių ir imuninių ligų genetinius, ląstelinis ir biocheminius mechanizmus;
 - 14.11. alerginių ir imuninių ligų klasifikaciją, epidemiologiją bei svarbiausių ligų etiologiją ir patogenezę, rizikos veiksnius, klinikinius požymius, jų ypatybes, diagnostikos ir gydymo metodus, jų indikacijas ir kontraindikacijas, profilaktikos ir medicininės reabilitacijos principus;
 - 14.12. alergenų specifinę imunoterapiją;
 - 14.13. pakaitinę imunoterapiją imunoglobulinu;
 - 14.14. aktyviosios ir pasyviosios imunizacijos nuo užkrečiamųjų ligų principus, alergiškų asmenų skiepavimo ypatumus;
 - 14.15. dietoterapijos principus;
 - 14.16. transfuziologijos, kraujodaros kamieninių ląstelių ir organų transplantacijos, gydymų aferezių principus;
 - 14.17. vaistinių preparatų klinikinę farmakologiją;
 - 14.18. profesinių alerginių ir imuninių ligų ir sveikatos sutrikimų ypatumus;
 - 14.19. įrodymais pagrįstos medicinos principus, metodinių rekomendacijų taikymą praktikoje.
15. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas turi gebėti:
 - 15.1. dirbti savarankiškai ir (ar) komandoje su kitais specialistais;
 - 15.2. surinkti alergologinę ir imunologinę anamnezę, objektyviai ištirti pacientą, nustatyti ir įvertinti paciento aplinkos rizikos veiksnius;
 - 15.3. atlikti šiuos tyrimus ir įvertinti jų rezultatus:
 - 15.3.1. faringoskopiją, otoskopiją;
 - 15.3.2. priekinę rinoskopiją, nosies endoskopiją;
 - 15.3.3. odos alerginius mėginius: dūrio, įodinius, aplikacinius (lopo);
 - 15.3.4. tuberkulino mėginį;
 - 15.3.5. provokacinius mėginius su alergenais ir kt. cheminiais komponentais: nosies, akių junginės, poliežuvių, bronchų, peroralinį, poodinį, intraveninį;
 - 15.3.6. provokacinius fizinių veiksnių (fizinio krūvio, šalčio, šilumos, karščio, vibracijos, spaudimo, ultravioletinės spinduliuotės, dermatografijos) mėginius;
 - 15.3.7. odos jautrumo ultravioletiniams spinduliams mėginius;
 - 15.3.8. rinomanometriją;
 - 15.3.9. vokų junginės apžiūrą;
 - 15.3.10. kvėpavimo sistemos organų funkcijos tyrimus: spirometriją, bronchų plėtimo, bronchų provokacinius mėginius, kvėpavimo takų pasipriešinimą ir pralaidumą, pikmetriją, azoto oksido ir kitų komponentų koncentraciją iškvepiamame ore;
 - 15.3.11. odos ir gleivinės biopsiją;
 - 15.3.12. alergologinius ir imunologinius laboratorinius tyrimus;

15.3.13. imunologinių bei kitų susijusių tyrimų duomenis parenkant donorus transplantacijai;

15.4. skirti šiuos tyrimus ir kliniškai interpretuoti jų rezultatus:

15.4.1. veido daubų, krūtinės ląstos radiologinių tyrimus;

15.4.2. biopsinės medžiagos histologinius, imunologinius tyrimus;

15.4.3. citologinių ir mikrobiologinių nosies sekreto, akių junginės, bronchų sekreto, skreplių;

15.4.4. alergologinių ir imunologinių laboratorinių ir genetinių (limfocitų ir jų funkcijos, imunoglobulinų, komplemento ir kitų serumo veiksnių (citokinų, chemokinų), fagocitų, specifinių antikūnų, autoantikūnų, aloantigenų, genų mutacijų ir kt.);

15.4.5. imuninį atsaką moduluojančių vaistų koncentracijos kraujyje tyrimus;

15.5. skirti pacientams gydomųjų aferezinių procedūrą, gydyti bei stebėti pacientą prieš ir po šios procedūros;

15.6. gebėti taikyti:

15.6.1. eliminacinę dietą;

15.6.2. specifinę alergenų imunoterapiją;

15.6.3. desensibilizaciją;

15.6.4. pakaitinį gydymą imunoglobulinu ir kitais vaistiniais preparatais;

15.6.5. imuninių ligų ir sveikatos sutrikimų gydymą (supresiją, stimuliaciją ir imunomoduliaciją) cheminiais, biologiniais ir rekombinantiniais vaistiniais preparatais, ląstelių terapiją;

15.6.6. odos ir gleivinių fizinių ir cheminių poveikių procedūras ir fototerapiją;

15.6.7. kraujo komponentų transfuziją;

15.7. konsultuotis ir bendradarbiauti su kitų profesinių kvalifikacijų sveikatos priežiūros specialistais diagnozuodamas ir gydydamas sisteminės ir organų autoimunines, navikines ligas ir sveikatos sutrikimus bei sveikatos sutrikimus prieš ir po transplantacijos, infekcinių ligų sukeltą imunopatologiją.

16. Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas pagal savo kompetenciją turi diagnozuoti ir gydyti šias ligas ir sveikatos sutrikimus (kodai pagal Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtąjį pataisytą ir papildytą leidimą „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM), patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. vasario 23 d. įsakymu Nr. V-164 „Dėl Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtojo pataisyto ir papildyto leidimo „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM) įdiegimo“):

16.1. alerginę purpurą, D69.0;

16.2. funkcinis segmentuotų neutrofilų sutrikimus, D71;

16.3. eozinofiliją, D72.1;

16.4. imunodeficitą su vyraujančiais antikūnų defektais, D80;

16.5. kombinuotus imunodeficitus, D81;

16.6. imunodeficitą kartu su kitais pagrindiniais sutrikimais, D82;

16.7. įprastą kintamąjį imunodeficitą, D83;

16.8. kitus imunodeficitus, D84;

16.9. kitus sutrikimus, susijusius su imuniniais mechanizmais, neklasifikuojamus kitur, D89;

16.10. albinizmą: Čediako (-Šteinbrinko)-Higaši (Chediak(-Steinbrinck)-Higashi) sindromą, E70.3;

16.11. ūminį atopinį konjunktyvitą, H10.1;

16.12. blefarokonjunktyvitą, H10.5;

16.13. ūminės viršutinių kvėpavimo takų infekcijas, J00–J06;

16.14. gripą ir pneumoniją, J09–J18;

16.15. kitas ūminės apatinių kvėpavimo takų infekcijas, J20–J22;

16.16. vazomotorinį ir alerginį rinitą, J30;

- 16.17. lėtinį rinitą, nazofaringitą ir faringitą, J31;
- 16.18. lėtinį sinusitą, J32;
- 16.19. nosies polipus, J33;
- 16.20. bronchitą, nepatikslintą kaip ūminį ar lėtinį, J40;
- 16.21. paprastą, gleiviškai pūlingą lėtinį bronchitą, J41;
- 16.22. nepatikslintą lėtinį bronchitą, J42;
- 16.23. kitą lėtinę obstrukcinę plaučių ligą, J44;
- 16.24. astmą, J45;
- 16.25. astminę būklę, J46;
- 16.26. alerginį pneumonitą, sukeltą organinių dulkių, J67;
- 16.27. plaučių eozinofiliją, neklasifikuojamą kitur, J82;
- 16.28. grįžtamąją burnos aftą, K12.0;
- 16.29. lūpų ligas, K13.0;
- 16.30. alerginį ir diatezinį gastroenteritą ir kolitą, K52.2;
- 16.31. pūslelinės virusų [herpes simplex] sukeltas infekcijas, B00;
- 16.32. juostinę pūslelinę [herpes zoster], B02;
- 16.33. kitas virusų sukeltas infekcijas, kurioms būdingi odos ir gleivinės pažeidimai, neklasifikuojami kitur, B08;
- 16.34. kandidozinį stomatitą, B37.0;
- 16.35. kitas vietines odos ir poodinių audinių infekcijas, L08;
- 16.36. įgytą folikulinę keratozę, L11.0;
- 16.37. pūslelinį dermatitą, L13.0;
- 16.38. atopinį dermatitą, L20;
- 16.39. seborėjinį dermatitą, L21;
- 16.40. dermatitą nuo vystyklų, L22;
- 16.41. alerginį kontaktinį dermatitą, L23;
- 16.42. paprastą (uždegiminį) kontaktinį dermatitą, L24;
- 16.43. nepatikslintos priežasties kontaktinį dermatitą, L25;
- 16.44. dermatitą, sukeltą į vidų patekusių medžiagų, L27;
- 16.45. niežėjimą (*Pruritus*), L29;
- 16.46. kitus dermatitus, L 30;
- 16.47. dilgėlinę, L50;
- 16.48. pūslinę daugiaformę raudonę (eritemą), L51.1;
- 16.49. toksinę epidermio nekrolizę [Lajelio (Lyell)], L51.2;
- 16.50. mazginę raudonę (Erythema nodosum), L52;
- 16.51. eriteminę būklę, nepatikslintą, L53.9;
- 16.52. kitus ūminius odos pažeidimus, sukeltus ultravioletinių spindulių, L56;
- 16.53. odos kserozę (sausumą), L85.3;
- 16.54. odos vaskulitą, neklasifikuojamą kitur, L95;
- 16.55. sisteminės jungiamojo audinio ligas, M30–M36;
- 16.56. mastocitozę, Q82.2;
- 16.57. nepageidaujamus poveikius, neklasifikuojamus kitur, T78;
- 16.58. serumo sukeltą anafilaksinį šoką, T80.5;
- 16.59. kitas reakcijas į serumą, T80.6;
- 16.60. transplantuotų organų ar audinių nepakankamumą ir atmetimą, T86;
- 16.61. anafilaksinį šoką dėl tinkamai vartojamo tinkamo preparato nepageidaujamo poveikio, T88.6;
- 16.62. nepatikslintą vaisto ar medikamento nepageidaujamą poveikį, T88.7.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Įsakymas

Nr. [V-978](#), 2016-07-21, paskelbta TAR 2016-07-22, i. k. 2016-20977

Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2006 m. vasario 15 d. įsakymo Nr. V-130 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 89:2006 „Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ patvirtinimo“ pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Įsakymas

Nr. [V-2571](#), 2020-11-10, paskelbta TAR 2020-11-10, i. k. 2020-23577

Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2006 m. vasario 15 d. įsakymo Nr. V-130 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 89:2006 „Gydytojas alergologas ir klinikinis imunologas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ patvirtinimo“ pakeitimo